Te Velde 10 Dec 1946

Beste broer

Nu heb ik toch eindelijk een brief van jou gekregen en wel van 2 Dec dus die is tamelijk vlug over gekomen. Ik was er erg mee in mijn schik dan weet ik toch ook waar wat jullie nu uitvoeren maar dat is ook al niet zoveel verbeterd geloof ik. Wat zal Tuke hem nu ongelukkig voelen nu het misschien weer uit op gaat dat nog al. Jullie waren dan ook wel wat vroeg met die feliciteren maar ja zoiets hoord er ook eens bij En Lou die kan ook nog maar steeds niet verliefd worden ik dacht dat het anders met wat

Te Veldt 10 Dec 1946

wat voor hem was vooral zo voor
een avondje dat er toch anders
niets is. Hoe gaat het ander
zijn jullie nog vaak op de schaatsen
of gaat dat bijna vervelen ik
zal maar afwachten dat het nog
al gaat. Nu jij weer en kort
kunt het kan ik jou ook beter
schrijven dan dat je in huis
was. En daarom wat ik het nu
dinkt maar eens proberen
het meest wat je wel van thuis
natuurlijk maar er is toch ook
nog wel wat dat ik niet weet
maar thuis kan schrijven als
ik al iets naar huis schrijf
over de oorlog dat ik er maar wat
af maar tolereert niets schrij-
ven gaat ook niet want er is ook
niet eens wat voor de radio uit
deze omtrek.

Te Veldt 10 Dec 1946

3

ho was er vanmiddag nog een die een
brief kreeg of hij ook mee gedaan
had bij het gevecht bij Bekasi
nu daar hebben de carriers hun
gewerst we ant het ligt hier
maar 5 km vandaan en elke
actie moeten de carriers komen
om voor de infanterie uit te
gaan ik ben toen niet mee ge
weest want mijn carrier moet
weer eens nagezien worden dan
hier vaak gebeurd wanneer ze zijn
veel te gruw warm en dan
braand er vaak een draadje door
en daar sta je wel maar dat
is niet erg als je met het
opereren maar wel onder
vijandelijk vuur dat hier
nog al eens gebeurd want die
mijpers zitten overal hier.

Te Veldt 10 Dec 1946

We zijn er dat aanstaande op
patroelie geweest maar dat is niets
aan je loopt je dood met dit
warme weer tje en er is niets
aan de hand waar dat je moet
hebben vind je toch niet? Ik
was het op de tweede patroelie
er moest een man mijn die
goed bewapend was, want het
zijn hier meest maar enz aan
hoor als je verder op komt werk
ze weer meer. We kwamen bij
het huis naar de man kwam
niet het huis werd doorzocht
met honden en daarna
gingen er een paar naar binnen
maar er was niets te vinden
Maar als je zo naar binnen
gaat maakt je een mooie kans
dat je er zonder hoofd voor
uitkomt want ze hebben geen

Te Velde 10 Dec 1946

5- De eerste keer dat wij er met de car. en op gingen was het op 6 kampongs waar tamelijk veel wapens waren vorig voor een gevecht dat al eerder gepleegd was ook werd van uit de kampongs met automatische wapens op ons geschoten Er is toen een van onze jongens geraakt die nu met de kogel nog in zijn rug in het hospitaal ligt. Toe schoten door de hele kampong deen met kogels en ook met fosfor gatroven wat een mooi gezicht was want het huis waar ze in vloegen vloog in brand en de huizen die in het bereik waren werd een handgranaat in gegooid zodat het de lucht in vloog de carriers werden

Te Veldp 10 Dec 1946

wel geraakt maar niet zo dat
ik er door ging liggen alleen het
waterblik dat ik voor op de car
had staan heeft wel een klap
gehad alwaar wij voor gaan
gaan maar zolang ik zelf maar
niet geraakt word dat dan zij ik
wel door hoor want het gaat
dan pas mooi worden. De
buit van wel niet zo groot
een stuk of 5 van die rampokken
en een paar geiten en een buf
die hebben ze dan toch maar
weer minder. Alleen we moeten
wel wat weg op staan doen
want om 3 uur zijn dan we al en
om 6 uur waren we op de plaats
waar de actie begon. We zagen
ook nog al een paar dorpjes
gebrand maar die zijn er genoeg

Te Velde 10 Dec 1946

7

5 Dec Sinterklaas avond werd ons kamp verkort en goed ook dat ging net goed dan met je teminste waar voor je hier zit Ik was bij Sint want er was een gewone Sinterklaas avond van gemaakt want we hebben hier anders in Frankrijk er het niets. De eerste uituten hoorde ik toen ik bij die goede man was ik stond op want het was op het station en dat is mijn legerplaats dus daar moet ik heen want mijn gewicht was daarnaar en als ik dat niet had dan ik my nog niet verdedigen kon tonen er heen loop moet ik wel gedaan gaan want de kogels hoorde ik fluiten maar toen ik kwam werd met het vuur gestaakt gelijk (verkeerd)

Te Veldt 10 Dec 1946

Gisteremorgen zijn we eerst naar
de vroege post gegaan om daar
een car. mug te halen die daar
was blijven staan omdat hij op
een keer niet meer wou en dat
block ook wel ze te zijn want
we hebben een werk mug had an
hem weeraan het lopen te krijgen
's middags om 1 uur kwamen we
thuis en 's nim daarna reden we
al weer om me te gaan om op
te treden tegen de twaalfdichtheid
in Bahasa wel wat kartig
maakten. Zodat het uren en
alles veld vergeten Maar dat
is niet erg vooral morgen
wil ik ook bijna weer een
avonds enkel een Zodat
ik 's middags alleen maar
wil dus kon ik het een keer
verplaats hebben hier toch kwam

Te Velde 10 Dec 1946

9

We kwamen in Bekasi aan waar de inf. al klaar stond die het natuurlijk weer niet alleen aandurfden we reden voorop en de infanterie moest het terrein nummeren als er nog wat was. Ik was in de voorste carrier zodat wij het ook het best konden zien. We hadden nog maar een klein eindje te rijden toen we op de eerste hindernis stuiten en wel op een brug die was opgeblazen. Waar we dan ook een beste lading van de overkant kregen. en werd onmiddelijk terug gewuifd we deden op de vlugt ik zag te kijken maar op dat stuk weigerde de bren voeder ik zat in het zand te hoefden te kijken

Te Velde 10 Dec 1946

10 De derde Hinderlaag werd gelegd
door middel van de 2 voorbrug
die 100 m beneden lag. Weer
voorwaard re kwamen weer op
de weg maar die kon niet ge-
bruikt worden want alle
bomen lagen kris kras over de
weg en dan met zoveel als
dat er op de straat lag staan
we nog over een paar honderd
jaar aan maar dat kon ook niet
vlug dat ik van de weg af ging
en over de sawah reed voor
met telkens moet wachten
maar steeds door rijden want
dan gaan we er met zonderen
Zo ging het stap aan stap an-
dere kant toe maar de brug
ook van wat op gelaten
en dus weer stoppen en de voor
brug was dit maal niet geschikt

Te Veldt 10 Dec 1946

11

Te vertrek bleven daar achter met de auto's van de infanterie en bewaking want anders stonden ze zo voor het gevaar want daar zijn ze het op want die hebben ze zelf niet ze zijn er dan ook doodsbang voor en menen werkelijk dat er geen kogel doorgaat wat voor ons dan ook maar een geluk is We zijn toen tot den laatsten van de 5 à 7 geweren die in de rode gloed stond door de weg met hier dat achter ons was opgeruimd nu ook deze geraakt zoudivele andere huizen en getouwen er werd daar nog een goed gerubriceerd kan wij niet meer

Te Veldt 10 Dec 1946

[illegible] dat
[illegible] de [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Te Velde 10 Dec 1946

13

Ik het op dat andere blaadje
wat aan het krassen was
maar je moet maar niet
het uit te pluizen. Toch
er dan tegenop zag om
hier haar zo gauw uit te
schrijven maar laat de mensen
maken wat ze willen
wat die maken kan dan
voor niets opgeven ik doe
mijn best maar ga nooit
achter uit als dat het geval
van mijn kameraden is geweest
hangt. En het is dag ook
zo je hebt geluk of je hebt pech
wel ik geloof zelf dat dat
laatste meestal maar dan
zijn ik maar niet later
want dan kan je niet leren.

Te Veldp 10 Dec 1946

Een ding ben ik erg blij om
en dat is dat ik bericht jul.
hie neg een ansichtkiet want
de baboes dat zijn die vrouwen
die voorons maken zijn erg
aantrekkelijk voor de jongens
die hun daaraan gewen en
ze zijn lang niet allemaal
mooi en nu ga ik hog
vast een dag je kan hier wel komen
maar ik denk niet dat je hes
hier nie pal vallen en trouwens
zit hier op het ogenblik ook
niet waar de oorlog door hij
hier zwaar. Maar nu eindig
ik hog want anders hoeik
geen papier over om nog iets
te schrijven dan wat plezier
en de groeten van Tits
die beter als vrijwilligster dan
dpl verloofde kon zijn.

Te velde 10 December 1946

Te velde 10 december 1946

Beste broer,

Nu heb ik toch eindelijk een brief van jou gekregen en wel van 2 dec dus die is tamelijk vlug overgekomen. Ik was er erg mee in mijn schik dan weet ik toch ook weer wat jullie zo uitvoeren maar dat is ook niet zoveel verbeterd geloof ik.
Wat zal Feike hem nu ongelukkig voelen nu het misschien overgaat of gaat dat nog al. Jullie waren dan ook wel wat vroeg met die feliciteren maar ja zoiets hoort er ook eens bij. En Cor die kan ook nog maar steeds niet verliefd worden ik dacht dat het anders net wat

wat voor hem was vooral zo voor een avondje dat er toch anders niets is.
Hoe gaat het anders zijn jullie nog vaak op de scharrel of gaat het bijna vervelen ik zal maar rekenen dat het nogal gaat. Nu jij weer een kosthuis hebt kan ik jou ook beter schrijven dan dat je in huis was. En daarom zal ik het nu direct maar eens proberen het meeste weet je wel van thuis natuurlijk maar er is toch ook nog wel wat dat ik niet best naar huis kan schrijven als ik al iets naar huis schrijf over de oorlog doe ik er maar wat af maar helemaal niets schrijven gaat ook niet want er is ook wel eens wat voor de radio uit deze omtrek.

Zo was er vanmiddag nog een die een brief kreeg of hij ook meegedaan had bij het gevecht bij Bekassi. Nu daar hebben de carriers heen geweest want het ligt hier maar 5km vandaan en elke actie moeten de carriers komen om voor de infanterie uit te gaan. Ik ben toen niet mee geweest want mijn carrier moest weer eens nagezien worden. Dat hier vaak gebeurt want ze zijn veel te gauw warm en dan brand er vaak een draadje door en daar sta je weer maar dat is niet erg als je met het repareren maar niet onder vijandelijk vuur zit wat hier al nog eens gebeurd want die snijpers zitten overal hier.

We zijn eerst al eens lopend op patrouille geweest maar dat is niets want je loopt je dood met dit warme weertje en er is niets aan de hand want die je moet hebben vind je toch niet. Zo was het op de tweede patrouille er moest een man zijn die goed bewapend was, want het zijn hier meestal maar een paar hoor. Als je verder op komt zitten er weer meer. We kwamen bij het huis maar de man kwam niet het huis werd toen doorzeefd met kogels en daarna gingen er een paar naar binnen maar er was niets te vinden. Maar als je zo naar binnen gaat maak je een mooie kans dat je er zonder hoofd weer uitkomt. Want ze hebben goeie messen.

De eerste keer dat wij er met de carrier op gingen was het op 5 kampongs waar tamelijk veel wapens waren vooral voor een gebied dat al eerder gezuiverd was. Ook werd vanuit de kampongs met automatische wapens op ons geschoten. Er is toen een van onze jongens geraakt die nu nog met de kogel nog in zijn zij in het hospitaal ligt. We schoten door de hele kampong heen met kogels en ook met fosforpatronen wat een mooi gezicht was want het huis waar ze insloegen vloog in brand. En de huizen die in het bereik waren werd een handgranaat in gegooid zodat het de lucht in vloog. De carriers werden

Wel geraakt maar niet zo dat ze er door gingen alleen het waterblik dat ik voorop de carrier had staan leek wel een zeef. Zoveel scherven waren er door gegaan maar zolang ik zelf maar niet geraakt wordt dan rij ik wel door hoor. Want het gaat dan pas mooi worden. De buit was wel niet zo groot een stuk of 5 van die rampokkers (scheldwoord voor de vijand) en een paar geweren en een bren. Die hebben ze dan toch maar weer minder. Alleen we moesten wel wat vroeg opstaan want om 3 uur reden we al en om 6 uur waren we op de plaats waar de actie begon. Er zijn ook nog al een paar burgers gesneuveld maar die zijn er genoeg.

5 december sinterklaasavond werd ons kamp beschoten en goed ook. Dat ging net goed dan weet je tenminste waarvoor je hier zit. Ik was bij Sint want er was een gewone sinterklaasavond van gemaakt. Want we hebben hier onder andere in Krantji ook al niets. De eerste schoten hoorde ik toen ik bij de goeie man was. Ik stond op want het was op het station en dat is nog legerplaats dus daar moest ik heen want mijn geweer was daar ook. En als ik dat niet had kon ik mij ook niet verdedigen. Toen ik er heen liep moest ik wel gedekt gaan want de kogels hoorde ik fluiten. Toen ik er aan kwam werd net het vuur gestaakt (pech hebben).

Gistermorgen zijn we eerst naar de voorste poort gegaan om daar een carrier op te halen die daar was blijven staan omdat hij op een keer niet meer wou. En dat bleek ook wel zo te zijn want we hebben er werk mee gehad om hem weer aan het lopen te krijgen. ’s Middags om 1 uur kwamen we thuis en 5 minuten daarna reden we al weer om mee te gaan op treden tegen de heren die het in Bekassi weer wat lastig maakten. Zodat het eten en alles werd vergeten. Maar dat is niet erg want ’s morgens eet ik ook bijna nooit en ’s avonds enkelt eens zodat ik ’s middags alleen maar eet dus kan ik het best een keer overslaan het is hier toch te warm.

We kwamen in Bekassi aan waar de inf al klaar stond die het natuurlijk weer niet alleen aandurfden. We reden voorop en de infanterie moest het terrein zuiveren als er nog wat was. Ik was in de voorste carrier zodat wij het ook het beste konden zien. We hadden nog maar een klein eindje gereden toen we op de eerste hinderlaag stuiten en wel op een brug die was opgeblazen. Waar we dan ook een beste lading van de overkant kregen. Er werd onmiddellijk terug gevuurd en ze sloegen op de vlucht. Ik zag ze lopen maar op dat stuit weigerde de bren zodat ze niet in het zand behoefden te bijten.

De eerste hinderlaag werd genomen door middel van de spoorbrug die honderd meter terzijde lag. Weer voorwaart we kwamen weer op de weg maar die kon niet gebruikt worden want alle bomen lagen zigzag over de weg en dan net zoveel als dat er op de straatweg staan. We zijn over een paar heen gegaan maar dat beviel ook niet zodat ik van de weg af ging en over de sawa's reed waar we telkens onder vuur lagen. Maar steeds doorrijden want dan gaan ze er wel vandoor. Zo ging het tot aan een andere kalie toe waar de brug ook was opgeblazen en dus weer sloten en de spoorbrug was ditmaal niet geschikt.

De carriers bleven daar achter met de auto's van de infanterie en bewaking want anders stonden ze voor het grijpen want daar zijn ze heet op. Want die hebben ze zelf niet. Ze zijn er dan ook doodsbang voor en menen werkelijk dat er geen kogel doorgaat wat voor ons dan ook maar een geluk is. We zijn toen tot een kazerne van de TRI geweest die in de rode gloed stond door de zware mortier die achter ons was opgesteld. Was ook deze geraakt zoals vele andere huizen en gebouwen.
Er werd daar nog even goed geschoten toen wij niets meer …

Zijn we terug gegaan. Omdat hoop ik tenminste nog eens goed over te doen. En verderop dan weet ik tenminste dat we voorwaarts gaan want even zuiveren en dan weer terug nu dan maak je kans dat ze er morgen weer zitten en dan blijf je aan hetzelfde bezig. Als je er thuis over spreekt doe het dan niet al te erg. Ik zal het zelf ook wel een beetje kalm aan doen en ik zou zo zeggen er is anders niet veel in Indië dan vechten dus je kunt daar misschien beter blijven of je moet net zo zijn als mij want het fluiten van de kogels is voor mij muziek. Voorwaarts voorwaarts dan weet ik dat ik tegenover een tiger …

sta dat ook gewapend is en hoe vaker ik mee moet hoe liever. Ik wil mijn slaap en eten wel vergeten. Schrijf spoedig terug dan hoor je meer.

Ik heb op dat andere blaadje wat aan het krassen geweest maar je moet maar zien het uit te pluizen. Zo ik er tegen op zag om hier heen te gaan zo graag zit ik hier nu maar laat dit niemand weten vooral heit en mem niet want die maken hun dan voor niets ongerust. Ik doe mijn best maar ga nooit achteruit als dat het leven van mijn kameraden in gevaar brengt. En het is toch ook zo je hebt geluk of je hebt pech. Nou ik geloof niet dat dit laatste meevalt maar daar pieker ik maar niet over want dan kun je niet leven.

Eén ding ben ik erg blij om en dat is dat ik buiten jullie nog een achter liet. Want die baboes dat zijn die vrouwen die voor ons wassen zijn erg aantrekkelijk voor de jongens die hun daar aan geven en ze zijn lang niet allemaal zuiver en ik sta nu toch vaster. Nu je kan hier wel komen maar ik denk niet dat het je hier mee zal vallen en toekomst zit hier op het ogenblik ook niet want de oorlog drukt hier zwaar. Maar nu eindig ik toch want anders hou ik geen papier over om nog eens te schrijven. Nou veel plezier en de groeten van Aise die beter als vrijwilliger dan als dienstplichtig soldaat kon zijn.

U ontvangt de hartelijke groeten van je broer die vecht voor de Nederlandse naam en eer.

Februari 2014

7 December Divisie Indië-veteranen heeft met volledige toestemming van Lammert Homma de zoon van Indië-veteraan Aise de brief uit Indië gedateerd 10 december 1946 van zijn vader gericht aan zijn broer Ids gepubliceerd op de website 7DecemberDivisie.nl